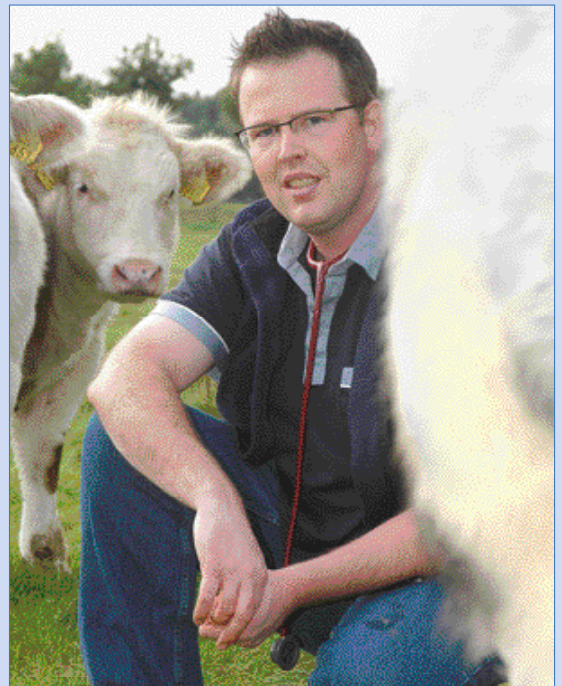

Blauwtong

Tijdige herkenning noodzakelijk voor genezing

Afgelopen vrijdag belde een verontruste veehouder mij op. Bij het opstallen van het vee zag hij een vaars met traanogen die enigszins pijnlijk liep. Na een aantal gevallen van blauwtong te hebben gezien bij schapen en melkkoeien, herkende ik het ziektebeeld wel. Ik zie in mijn praktijk echte haarden van besmettingen, al dan niet met een ernstig verloop. De veehouder had angst dat zijn bedrijf gedurende lange tijd helemaal geblokkeerd zou worden. Dit is echter niet zo in Nederland. Maar om een goed beeld te krijgen van het ziekteverloop is het van groot belang dat zo veel mogelijk gevallen bekend worden gemaakt. Na de telefonische melding bij de overheid zat mijn taak erop wat betreft de meldingsplicht. Op andere bedrijven zag ik al meerdere koeien die gedurende enkele weken niets of nauwelijks iets aten, die niet meer konden lopen. Vanwege het wegwijnen hebben we zelfs in een aantal gevallen besloten tot euthanasie. De impact is dus groot op het individuele bedrijf. Gelukkig was de eetlust van dit dier nog erg goed. Het dier had een lichte temperatuursverhoging. We besloten het dier op stro te zetten, smakelijk ruwvoer voor te schotelen en een pijnstillertje te spuiten met een ontstekingsremmend effect. Een dag na de melding is bij het dier bloed afgenomen en na drie dagen was de uitslag bekend: positief voor blauwtong.

Niels Groot Nibbelink,
vakdierenarts rund en erkend herkauwerdierenarts

Blauwtong of bluetongue

Blauwtong of bluetongue is een virusziekte die tot voor kort voornamelijk een probleem was bij schapen. De ziekte is vernoemd naar één van de ziektesymptomen, namelijk de blauwe tong die dieren krijgen (cyanose). Er bestaan verschillende varianten. In Europa komen nu vier varianten voor; in Nederland en België hebben we te maken met type 8 van het blauwtongvirus. Op 17 augustus werd de eerste besmetting ontdekt. Inmiddels staat het aantal bevestigde besmettingen in Nederland op 426, in Duitsland op 630, in België op 620 en in Frankrijk op 5. Het virus heeft een drager van besmetting (vector) nodig om zich te verspreiden. Dat

gaat zeker voor een deel via de *Culicoides* dewulfi, de knuttensoort waarvan is vastgesteld dat hij het blauwtongvirus draagt. Maar er zijn nog veel vragen over de verspreiding. Vanwege de economische schade die de ziekte kan veroorzaken, staat blauwtong op de A-lijst van de OIE (wereldorganisatie voor diergezondheid). Vaak gaat de besmetting ongemerkt voorbij, zeker bij extensief gehouden dieren. Soms is slechts één van de vele symptomen zichtbaar, in andere gevallen openbaart de ziekte zich met meer symptomen. De ziekteverschijnselen bestaan uit een verhoogde temperatuur, kreupelheid, ontstoken en verzweerd slijmvlies in de bek, afbraak van

het slijmvlies in de bek, een opgezwollen en blauwgekleurde tong en dikke lippen. Drachtige dieren kunnen aborteren, soms zijn er ook problemen met de luchtwegen. Uiteindelijk vermageren de dieren, soms overlijden ze binnen acht tot tien dagen. Als ze herstellen, hebben de dieren een duidelijke groeiachterstand en zijn vaak niet meer vruchtbaar. Vandaar ook het belang van een tijdige herkenning en melding van de ziekte aan uw dierenarts en aan de overheid. Op die manier ontstaat een juist beeld van blauwtong en kunnen we snel komen tot een adequate aanpak van deze tot nu toe door velen onderschatte ziekte.

Heeft u vragen of wilt u meer informatie over dit onderwerp?
Raadpleeg uw dierenarts